

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 25/02/2019

Αριθμός απόφασης: 730

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604553

ΦΑΞ : 213 1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

δ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 29/10/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου οδός και, κατά της υπ' αριθμ. /2018 Οριστικής Πράξεως Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου, της οποίας ζητείται η ακύρωση ή τροποποίηση, καθώς και με ημερομηνία θεώρησης 02/10/2018 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Σύρου.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 29/10/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα κύριος φόρος ποσού 10.521,95 ευρώ, πλέον πρόσθετου φόρου ανακρίβειας ποσού 9.639,16 ευρώ, πλέον εισφοράς αλληλεγγύης ποσού 880,00 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό **21.041,11 ευρώ**.

Η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε μετά τον μερικό έλεγχο ως προς τη φορολογία εισοδήματος που διενεργήθηκε στον προσφεύγοντα από τη Δ.Ο.Υ. Σύρου, σύμφωνα με την/2018 εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου για την διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2011. Η αιτία του ελέγχου ήταν, σύμφωνα με την με ημερομηνία θεώρησης 02/10/2018 έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, το με αρ. πρωτ. 17374/10-04-2018 έγγραφο σημείωμα του προσφεύγοντα, σύμφωνα με το οποίο δύο φυσικά πρόσωπα, οι κ.κ. και έχουν προβεί σε αναγνώριση οφειλής προς τον προσφεύγοντα συνολικού ποσού 44.000,00 ευρώ και προς εξασφάλιση της απαίτησης αυτής, η κ. έχει παραχωρήσει το δικαίωμα εγγραφής προσημείωσης υποθήκης επί του ακινήτου της με

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι στην διαχειριστική χρήση 01/01-31/12/2011 δεν δηλώθηκε από μέρος του προσφεύγοντος φορολογητέο εισόδημα ύψους 44.000,00 € ως όφειλε, ήτοι υποβλήθηκε ανακριβής δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων οικονομικού έτους 2012, καθόσον δεν αποδείχτηκε ότι το ποσό των 44.000,00 € αποτελεί άτοκη χρηματική διευκόλυνση, όπως ισχυρίστηκε ο προσφεύγων με το με αριθμ. πρωτ./2018 υπόμνημα που υπέβαλε μετά τη κοινοποίηση σε αυτόν του υπ' αριθμ./2018 Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου. Ο έλεγχος έκρινε ότι έχει επέλθει προσαύξηση της περιουσίας του προσφεύγοντα, προερχόμενη από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 κατά το ποσό των 44.000,00 € μείον το φορολογητέο εισόδημα της υποβληθείσας δήλωσης 5.700,00 € (τεκμαρτό εισόδημα του προσφεύγοντος για το υπό κρίση έτος με βάση την υποβληθείσα από μέρος του φορολογική δήλωση εισοδήματος φυσικών προσώπων), ήτοι κατά το ποσό των 38.300,00 €.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, ισχυριζόμενος ότι:

- Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξης διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εισοδήματος για το οικον. έτος 2012.

- Κατά τη στενώς ερμηνευτέα (βλ. μεταξύ πολλών ΣΤΕ 173/2018, σκέψη 12) διάταξη της παρ. 4β του άρθρου 84 σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περιπτ. α' του ν.2238/94, για την κατ' εξαίρεση απόκλιση από τον κανόνα της 5ετούς παραγραφής (ο οποίος, μάλιστα, έχει τεθεί προς εξυπηρέτηση της θεμελιώδους αρχής της ασφάλειας δικαίου), απαιτείται η ύπαρξη

φορολογητέας ύλης να προκύπτει με βάση άμεσες αποδείξεις και όχι έμμεσες «αποδείξεις», καθώς οι τελευταίες δεν αποτελούν πράγματι τέτοιες (αποδείξεις), αλλά αποτελούν μόνον ενδείξεις και δεν συνιστούν «στοιχεία» κατά την έννοια του νόμου, ώστε να δικαιολογείται η παρέκκλιση. Τούτων έπεται, ότι τα τεκμήρια και εν προκειμένω το ιδιωτικό συμφωνητικό αναγνώρισης χρέους, δεν αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία» ικανά να δικαιολογήσουν (εν όψει και των επιταγών της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας) την επιμήκυνση της (κατ' αρχήν οριζόμενης 5ετούς) προθεσμίας παραγραφής, σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 4β σε συνδυασμό με το άρθρο 68 παρ. 2^α του ν.2238/1994.

- Ουσιαστικά εσφαλμένη και νομικά πλημμελής η κρίση της φορολογικής αρχής - Έλλειψη νόμιμης βάσης της προσβαλλόμενης πράξης.

- Για να έχει νόμιμη βάση ο έλεγχος θα έπρεπε: (α) είτε να θεωρήσει ως προσαύξηση περιουσίας κάθε επιμέρους καταβολή προς τον προσφεύγοντα, θεωρώντας ως χρόνο περιουσιακής προσαύξησης (και άρα κτήσης του εισοδήματος κατά την παρ. 3 του άρθρου 48 ν.2238/1994) το χρόνο κατάθεσης κάθε επιμέρους ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό του (πράγμα που ξεκίνησε να πράττει στο πλαίσιο της αριθ./2018 εντολής, αλλά διέκοψε), (β) είτε να προσδιορίσει τον χρόνο κατά τον οποίο πράγματι γεννήθηκε η αρχική απαίτηση και να θεωρήσει αυτόν ως χρόνο επέλευσης περιουσιακής προσαύξησης (πράγμα που δεν έπραξε), (γ) είτε να δεχθεί την από μέρους του δηλωθείσα αιτία, δηλαδή τη χορήγηση άτοκης ταμειακής διευκόλυνσης και να θεωρήσει αυτή ως τεκμήριο ύπαρξης εισοδήματος κατά το άρθρο 17 περ. δ' του ν.2238/1994 κατά τη χρήση που έλαβε χώρα η χορήγηση της ταμειακής διευκόλυνσης (πληροφορία την οποία δεν αναζήτησε, ούτε ζήτησε από εμένα και δηλώνω με το παρόν ότι είναι η χρήση 2010) και ακολουθώντας να εφαρμόσει τη διάταξη του άρθρου 19 του ν.2238/1994.

- Ουσιαστικά εσφαλμένη η κρίση της φορολογικής αρχής - Μη νόμιμη / Ανεπαρκής αιτιολογία (Παράβαση άρθρου 64 ν.4174/2013)

- Εσφαλμένα, λόγω προφανούς υπολογιστικού λάθους στο άθροισμα, ο έλεγχος στον πίνακά του αφαιρεί στο Οικ. Έτος 2011 το ποσό των 7.100 ευρώ αντί των 5.000. Τούτο, διότι, εσφαλμένα, αφαιρεί δύο φορές το ποσό των 2.100 για τεκμήριο αυτοκινήτου, το οποίο συμπεριλαμβάνει και στη στήλη του ελάχιστου ποσού διαβίωσης, όπου αναγράφει 5.000 ευρώ αντί 2.900. Επομένως, το τελικό διαθέσιμο υπόλοιπο κατά την 31-12-2010, όπως το προσδιορίζει ο έλεγχος, ανέρχεται σε 23.079,21 και όχι σε 20.979,21

-Στο τελικό διαθέσιμο, κατά την 31-12-2010, ποσό πρέπει να προστεθεί και ποσό 3.421,66€ μη αναλωθέν κεφάλαιο κατά τις χρήσεις 2000 και 2001 (οικ. έτη 2001 και 2002), το οποίο προκύπτει βάσει των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε και των αντίστοιχων εκκαθαριστικών σημειωμάτων, συγκεκριμένα, (1) για τη χρήση 2000: ύψους 514,23€ (3.414,23€ φορολογητέο εισόδημα μείον 2.900,00€ ελάχιστες δαπάνες διαβίωσης) και (2) για τη χρήση 2001: ύψους 2.907,43€ (5.807,43€ φορολογητέο εισόδημα μείον 2.900,00€ ελάχιστες δαπάνες διαβίωσης)

-Επομένως, το τελικό διαθέσιμο υπόλοιπο κατά το Οικ. Έτος 2011 (31-12-2010) από μη αναλωθέν κεφάλαιο προηγούμενων ετών ανέρχεται σε – τουλάχιστον – 26.500,87€.

-Στο ποσό αυτό πρέπει να προστεθεί και χρηματικό ποσό 50.000,00€ από εισαγωγή χρηματικών κεφαλαίων αλλοδαπής το 2010 (σχετικά τα ΒΑΣ και/2010 της), τα οποία έχει δηλώσει.

- Μη νόμιμη – Ανεπαρκής αιτιολογία (Παράβαση άρθρου 64 ν.4174/2013) και ουσιαστικά αβάσιμη η κρίση του ελέγχου.

-Η έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και η στηριζόμενη σε αυτή προσβαλλόμενη πράξη δεν περιέχει την απαιτούμενη σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που δέχεται η φορολογική διοίκηση ότι θεμελιώνουν την έκδοση της πράξης και τον προσδιορισμό του φόρου, κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 64 του ν. 4174/2013.

-Τα δηλωθέντα εισοδήματά του των προηγούμενων ετών υπερκαλύπτουν τη δυνατότητα διαβίωσης και χορήγησης του δανείου στους και, η δε αντίθετη κρίση του ελέγχου, εκτός από αναίτιολόγητη είναι και ουσιαστικά εσφαλμένη.

-Κρίσιμος χρόνος δεν είναι ο χρόνος της σύνταξης της έγγραφης αναγνώρισης της οφειλής, με αφορμή την οποία έγινε ο έλεγχος και «διαπιστώθηκε» η προσαύξηση, αλλά ο προγενέστερος χρόνος κατά τον οποίο (θα έπρεπε να) προκύπτει ότι επήλθε η αντίστοιχη προσαύξηση της περιουσίας του. Από το σημείο αυτό γεννάται η ισόποση (άγνωστης προέλευσης) προσαύξηση της περιουσίας του και η αντίστοιχη φοροδοτική του ικανότητα. Σε περίπτωση δε που η αντίδικος φορολογική αρχή δεν αποδεικνύει (όπως εν προκειμένω) ότι η επίμαχη προσαύξηση, στο σύνολό της ή έστω μερικώς, δεν επήλθε κατά τη διαχειριστική περίοδο εντός της οποίας έλαβε χώρα η έγγραφη αναγνώριση χρέους, η προσβαλλόμενη καταλογιστική πράξη είναι ακυρωτέα.

- Επικουρικά προβαλλόμενοι λόγοι.

- Σε κάθε περίπτωση, όφειλε η αντίδικος αρχή να δεχθεί ότι η διαπιστούμενη από τον έλεγχο προσαύξηση περιουσίας καλύπτεται εν μέρει από το τελικό διαθέσιμο υπόλοιπο κατά την 31-12-2010, όπως τούτο προκύπτει από τα μη αναλωθέντα κεφάλαια των υποβληθεισών δηλώσεων, όπως προκύπτουν και από τον πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή έχει νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, που συνέταξε ο έλεγχος, όπως ο πίνακας αυτός συμπληρώνεται και διορθώνεται κατά τα παραπάνω αναφερόμενα.

-Στο ποσό αυτό, θα πρέπει να προστεθεί, κατ' ελάχιστο, και ποσό 9.000,00 € (50.000 – 41.000), καθώς, οι πράξεις που αιτιολογήθηκαν στις χρήσεις 2012-2016 δυνάμει χρημάτων που φύλασσε στην οικία του από παλαιότερα του 2012 έτη, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα χρηματικά ποσά από εισαγωγή χρηματικών κεφαλαίων αλλοδαπής, δεν υπερέβησαν το ποσό των 41.000€, όπως προκύπτει από την από 21-8-2018 έκθεση ελέγχου της αντιδίκου αρχής για τις χρήσεις 2012-2016 (καταθέσεις στην 9.500/30-4-2012, 1.000/25-9-2013, 4.200/22-11-2013, 1500/30-12-2013, 19.900/25-2-2014, 700/18-3-2014, 1300/18-3-2014 και κατάθεση στη: 3.000/3-6-2014, βλ. και ανωτέρω υπό 2^ο λόγο προσφυγής).

-Συνακόλουθα, όφειλε να δεχθεί τους ισχυρισμούς του ως προς το ποσό των 35.500,87€ (9.000,00 + 26.500,87) και να προσδιορίζει το φορολογητέο εισόδημά του οικ. έτους 2012 προερχόμενο από την κατηγορία Ζ (από ελευθέρια επαγγέλματα) σε 8.500€ (44.000 – 35.500,87) και κατόπιν αφαίρεσης της διαφοράς τεκμαρτής δαπάνης 5.700 €, που είχε προστεθεί με τη δήλωσή του, να προσδιορίσει το φορολογητέο εισόδημά μου σε 2.800€ (8.500 – 5.700) και να προσδιορίσει αντίστοιχα το χρεωστικό υπόλοιπο φόρου, πρόσθετο φόρο λόγω εκπροθέσμου και ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

-Όλως επικουρικότερα, όφειλε να δεχθεί τους ισχυρισμούς ως προς το ποσό των 32.079,21€ (9.000,00 + 23.079,21€, όπως αυτό προκύπτει μετά την αριθμητική διόρθωση του υπολογιστικού σφάλματος στη στήλη του οικ. έτους 2011), και να προσδιορίζει το φορολογητέο εισόδημά του οικ. έτους 2012 προερχόμενο από την κατηγορία Ζ (από ελευθέρια επαγγέλματα) σε 11.920€ (44.000 – 32.079,21) και κατόπιν αφαίρεσης της διαφοράς τεκμαρτής δαπάνης εκ 5.700 €, που είχε προστεθεί με τη δήλωσή του, να προσδιορίσει το φορολογητέο εισόδημά του σε 6.220€ (11.920 –

5700) και να προσδιορίσει αντίστοιχα το χρεωστικό υπόλοιπο φόρου, πρόσθετο φόρο λόγω εκπροθέσμου και ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

-Άλλως, ακόμη επικουρικότερα, όφειλε να δεχθεί τους ισχυρισμούς του ως προς το ποσό των 26.500,87€ και να προσδιορίζει το φορολογητέο εισόδημά του οικ. έτους 2012 προερχόμενο από την κατηγορία Ζ (από ελευθέρια επαγγέλματα) σε 17.500€ (44.000 – 26.500,87) και κατόπιν αφαίρεσης της διαφοράς τεκμαρτής δαπάνης 5.700 €, που είχε προστεθεί με τη δήλωσή του, να προσδιορίσει το φορολογητέο εισόδημά του σε 11.700€ (17.500 – 5.700) και να προσδιορίσει αντίστοιχα το χρεωστικό υπόλοιπο φόρου, πρόσθετο φόρο λόγω εκπροθέσμου και ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

-Τέλος, επικουρικότερα, όφειλε να δεχθεί τους ισχυρισμούς του ως προς το ποσό των 23.079,21€ και να προσδιορίζει το φορολογητέο εισόδημά του οικ. έτους 2012 προερχόμενο από την κατηγορία Ζ (από ελευθέρια επαγγέλματα) σε 20.920€ (44.000 – 23.079,21) και κατόπιν αφαίρεσης της διαφοράς τεκμαρτής δαπάνης 5.700 €, που είχε προστεθεί με τη δήλωσή του, να προσδιορίσει το φορολογητέο εισόδημά του σε 15.220€ (20.920 – 5700) και να προσδιορίσει αντίστοιχα το χρεωστικό υπόλοιπο φόρου, πρόσθετο φόρο λόγω εκπροθέσμου και ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

-Τέλος, σε κάθε περίπτωση, εσφαλμένα με την προσβαλλόμενη πράξη, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 49 του ν. 4509/2017 (ΦΕΚ Α' 201/22-12-2017) επιβλήθηκε σε βάρος του πρόσθετος φόρος του άρθρου 1 του ν.2523/1997, ύψους 9.639,16€, χωρίς προηγουμένως να εφαρμοσθεί η διάταξη της παρ. 17 του άρθρου 72 του ν.4174/2013, ώστε ακολούθως, να εφαρμοστεί η διάταξη που συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείρισή του. Θα πρέπει, συνεπώς, να εφαρμοσθεί η διάταξη του άρθρου 49 του ν.4509/2017 και να μεταρρυθμισθεί αντίστοιχα η προσβαλλόμενη πράξη και κατά το μέρος αυτό.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, και προς απόδειξη των ισχυρισμών του υπέβαλε τα εξής στοιχεία: α)τη με ημερομηνία 3-4-2018 υπεύθυνη δήλωση του κ., την οποία συνέταξε για να χρησιμοποιηθεί στην τράπεζα όπου κατέθεσε τις δόσεις αποπληρωμής και βεβαιώνει ότι τα χρήματα που καταθέτει στο λογαριασμό μου δεν είναι χρήματα ενοικίου, αλλά «δόσεις παλαιού άτοκου δανείου» και β) ένορκη βεβαίωση της κας στη συμβολαιογράφο κα

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 11 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.»

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ. 1 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι:

«1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας....

....

4.Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:

α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου.

β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου. Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.»

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 68 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι:

«2. Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου ή δ) περιέλθουν στις φορολογικές αρχές στοιχεία κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 26 του ν. 3728/2008 (Α' 258).»

Επειδή εν προκειμένω για την επίμαχη χρήση 2011 περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου τα ακόλουθα: το με αρ. πρωτ./2018 έγγραφο σημείωμα του προσφεύγοντος με το οποίο κατέθεσε αντίγραφο της υπ' αριθμ./2011 Απόφασης Έγγραφης Προσημείωσης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σύρου με συνημμένο ιδιωτικό συμφωνητικό αναγνώρισης χρέους ύψους 44.000,00 € μεταξύ του ιδίου και των κ.κ.
..... και

Ως εκ τούτου η διαχειριστική χρήση 01/01/-31/12/2011 παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, ήτοι την 31/12/2022. Τούτο διότι ελήφθησαν υπόψη συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου μετά τη πάροδο της αρχικής πενταετίας της παραγραφής και ως εκ τούτου το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας.

Εξάλλου νέο στοιχείο για τον έλεγχο, όπως προαναφέρθηκε, αποτέλεσε το με αρ. πρωτ./2018 έγγραφο σημείωμα του, ήτοι τα αναφερόμενα στην υπ' αριθμ./2011 Απόφαση Έγγραφης Προσημείωσης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σύρου με το συνημμένο ιδιωτικό συμφωνητικό αναγνώρισης χρέους και όχι οι τραπεζικές καταθέσεις, όπως αναφέρει ο προσφεύγων. Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός περί παραγραφής του δικαιώματος του Ελληνικού Δημοσίου για επιβολή φόρου είναι απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος.

Επειδή στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994, όπως ίσχυε κατά τις κρινόμενες χρήσεις, ορίζεται:

«3. Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4.

Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της

είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή στην **ΠΟΛ. 1095/29.4.2011** «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» ορίζεται:

«1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: « Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή στο με αριθμ. πρωτ. **ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015** έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων της Γ.Γ.Δ.Ε. με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται:

«.....»

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής,

καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

.....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή στην **ΠΟΛ 1175/16-11-2017** του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. μεταξύ άλλων ορίζεται:

«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

.....

5. Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:
5.1. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας.

.....

5.4.....Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.»

Επειδή, σύμφωνα και με την δημοσιευθείσα στις 07-04-2016 απόφαση του **ΣτΕ 884/2016 Β' Τμήμα επταμ.** : «(Α) ...Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B.

κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος –».

Επειδή ο έλεγχος διαπίστωσε ότι για πρώτη φορά το 2011 εμφανίστηκε οφειλή ποσού 44.000,00 € των κ.κ. και προς τον προσφεύγοντα από άγνωστο λόγο και ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο προς απόδειξη του χρόνου και του λόγου της οφειλής, αλλά επικαλέστηκε ταμειακή διευκόλυνση σε άγνωστο χρόνο του παρελθόντος, χωρίς άλλο στοιχείο επίσημο ή ανεπίσημο. Προς τούτο ο έλεγχος καταλόγισε το ποσό αυτό κατά το έτος που εμφανίστηκε αυτή η απαίτηση για πρώτη φορά.

Επειδή τα αναφερόμενα στους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί ανάλωσης κεφαλαίου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη καθώς δεν προσκομίζονται από μέρους του τα τραπεζικά του υπόλοιπα μέχρι 31/12/2010, ώστε να διαπιστωθεί η δυνατότητα από μέρους του διακράτησης μετρητών λόγω εισοδημάτων προηγούμενων ετών, ως εκ τούτου οι σχετικοί ισχυρισμοί του απορρίπτονται ως αναπόδεικτοι. Ο δε ισχυρισμός του για εισαγωγή συναλλάγματος από μέρους του ύψους 50.000,00 € το 2011, έγινε δεκτός για τις χρήσεις 2012-2016, συνεπώς το ποσό των 50.000,00 € δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για αιτιολόγηση άλλων πράξεων.

Επειδή ο προσφεύγων προσκόμισε ως νέα στοιχεία με την κατάθεση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής υπεύθυνη δήλωση του κ. στην οποία βεβαιώνει ότι τα χρήματα που καταθέτει στο λογαριασμό του δεν είναι χρήματα ενοικίου, αλλά «δόσεις παλαιού άτοκου δανείου». Ωστόσο η υπεύθυνη δήλωση δεν φέρει γνήσιο υπογραφής κι έχει ως φερόμενη ημερομηνία σύνταξης την 03/04/2018, προγενέστερης του με αριθμ./2018 υπομνήματος που υπέβαλε μετά τη κοινοποίηση σε αυτόν του υπ' αριθμ./2018 Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου. Στην δήλωση αυτή δεν γίνεται αναφορά ούτε στον χρόνο εκχώρησης ούτε σε συγκεκριμένο ποσό.

Επίσης προσκόμισε ένορκη βεβαίωση της κας στη συμβολαιογράφο κα για τον τόπο διαμονής και κατοικίας της οικογένειάς του, η οποία δεν αφορά το λόγο του καταλογισμού, αλλά έρχεται και σε αντίθεση με τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος του, όπου συμπεριλαμβάνονται η σύζυγος του και τα τέκνα τους ως προστατευόμενα μέλη του προσφεύγοντος.

Επειδή ο καταλογισμός του κυρίου φόρου έγινε σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2238/1994 . Για τις προσαυξήσεις του κύριου φόρου έγινε χρήση των ευνοϊκών διατάξεων των παρ, 17,18 του άρθρου 72 του ν.4174/2013 . Εξάλλου ο πρόσθετος φόρος του άρθρου 1 του ν.2523/1997 ανερχόταν σε 12.626,34 € και προς τούτο επιλέχθηκε το ευνοϊκότερο καθεστώς και καταλογίστηκαν πρόσθετοι φόροι συνολικού ύψους 9.639,16 €, που αποτελούνται από πρόστιμο του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 ύψους 5.260,98 € πλέον τόκων του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 ύψους 4.378,18 €. Προς τούτο ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή συνεπώς το εισόδημα προερχόμενο από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή και αιτία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1194, ύστερα από τα παραπάνω, προσδιορίζεται στο ποσό των **44.000,00 ευρώ για το οικονομικό έτος 2012**.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 29/10/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜκαι την επικύρωση της υπ' αριθμ./2018 Οριστικής Πράξεως Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2012 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Σύρου.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Διαφορά φόρου	10.521,95 €	10.521,95 €
Πρόστιμο παρ. 1 ^α άρ. 58 Κ.Φ.Δ. 50%	5.260,98 €	5.260,98 €
Τόκος άρ. 53 Κ.Φ.Δ.	4.378,18 €	4.378,18 €
Εισφορά αλληλεγγύης	880,00 €	880,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	21.041,11 €	21.041,11 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.